

Sygn. akt III Cz 1259/15

POSTANOWIENIE

Dnia 13 października 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Leszek Dąbek

Sędziowie SO Lucyna Morys – Magiera

SR (del.) Roman Troll (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 13 października 2015 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym sprawy

sprawy z wniosku wierzyciela (...)z siedzibą w W.

przeciwko dłużnikowi T. P.

o nadanie klauzuli wykonalności na następcę prawnego

na skutek zażalenia wierzyciela

na postanowienie Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim

z dnia 19 czerwca 2015 r., sygn. akt I Co 1066/15

postanawia:

I. zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że:

1. nadać, na rzecz (...) z siedzibą w W., klauzulę wykonalności nakazowi zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanemu przez Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie dnia 31 maja 2011 r. w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 263777/11, któremu Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie nadał klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 9 września 2011 r. w sprawie o sygn akt VI Nc-e 263777/11,

2. zasądzić od dłużnika T. P. na rzecz wierzyciela (...) z siedzibą w W. kwotę 127 zł (sto dwadzieścia siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania,

II. zasądzić od dłużnika T. P. na rzecz wierzyciela (...) z siedzibą w W. kwotę 90 zł (dziewięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

SSR (del.) Roman Troll SSO Leszek Dąbek SSO Lucyna Morys – Magiera

Sygn. akt III Cz 1259/15

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 19 czerwca 2015 r. Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śląskim oddalił wniosek wnioskodawcy o nadanie klauzuli wykonalności na następcę prawnego wskazując, że protokół przekazania wierzytelności i wykaz wierzytelności nie zostały nie zostały opatrzone podpisami cedenta notarialnie poświadczonymi.

Zażalenie na to postanowienie złożył wnioskodawca zaskarżając je w całości i wnosząc o jego uchylenie oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania oraz zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego. Wnioskodawca zarzucił naruszenie art. 788 § 1 kpc w sytuacji, gdy wszystkie przesłanki nim opisane zostały spełnione

i art. 233 § 1 kpc poprzez dowolną ocenę materiału dowodowego skutkującą uznaniem, że podpisy cedenta nie są poświadczone notarialnie, a także art. 328 § 2 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c. poprzez brak wskazania kryteriów jakie powinno spełniać notarialne poświadczenie podpisów. Ponadto zarzucił naruszenie prawa materialnego: art. 88 ustawy z dnia 14 lutego 1991 roku Prawo o notariacie w związku z art. 96 pkt 1 tej ustawy i art. 97 tej ustawy poprzez przyjęcie, że oświadczenie notariusza, że strony czynności złożyły własnoręczne podpisy dołączone do protokołu przekazania wierzytelności nie można uznać za notarialne poświadczenie podpisów. W uzasadnieniu wnioskodawca wskazał, że przedłożył dokumenty poświadczające złożenie podpisów pod dokumentami w obecności notariusza.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 788 § 1 kpc, jeżeli uprawnienie po powstaniu tytułu egzekucyjnego przeszły na inną osobę, sąd nada klauzulę wykonalności, gdy przejście uprawnień zostanie wykazane dokumentem urzędowym lub prywatnym z podpisem urzędowo poświadczonym.

Wierzytelność wobec dłużnika wynikająca z nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanemu przez Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie dnia 31 maja 2011 r. w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 263777/11, któremu Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie nadał klauzulę wykonalności na poprzednika wierzyciela postanowieniem z dnia 9 września 2011 r. w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 263777/11 została przelana na rzecz wierzyciela protokołem przekazania wierzytelności w wersji papierowej z 8 stycznia 2015 roku z wykazem wierzytelności w wersji papierowej do porozumienia nr (...)/ (...) z 12 grudnia 2013 roku odnoszącymi się do umowy ramowej z 12 grudnia 2013 roku i porozumienia z tego samego dnia. W wykazie wierzytelności opisano wierzytelność względem dłużnika, a zarówno sama umowa, protokół przekazania wierzytelności w wersji papierowej, jak i wykaz wierzytelności w wersji papierowej do porozumienia nr (...)/ (...) z 12 grudnia 2013 roku zostały podpisane przez cedenta i cesjonariusza, a podpisy zostały notarialnie poświadczone /k. 14 – 35, 60 – 63 oraz 64 – 80/.

Należy podkreślić, że ostateczne oznaczenie przelewanej wierzytelności nastąpiło w wykazie wierzytelności w wersji papierowej do porozumienia nr (...)/ (...) z 12 grudnia 2013 roku, a protokół z 8 stycznia 2015 roku i połączony z nim wykaz wierzytelności zostały podpisane przez cedenta i cesjonariusza w obecności notariusza i zastępcy notarialnego, którzy uprawnienia do reprezentowania tych podmiotów sprawdzili na podstawie przedstawionych im dokumentów pełnomocnictwa, wydruków z Krajowego Rejestru Sądowego i dowodów osobistych. W wypadku cedenta odbyło się to w obecności D. Ł. – zastępcy notarialnego notariusza A. R. /k. 79/. Natomiast w przypadku cesjonariusza notariuszem poświadczającym złożenie podpisów był dr P. B. /k. 80/, który w chwili poświadczenia podpisów dysponował zarówno protokołem przekazania wierzytelności w wersji papierowej z 8 stycznia 2015 roku z wykazem wierzytelności w wersji papierowej do porozumienia nr (...)/ (...) z 12 grudnia 2013 roku, które zostały mu przekazane łącznie z poświadczeniem notarialnym złożonych na nich podpisów cedenta i połączone. W treści tego ostatecznego poświadczenia podpisów notariusz opisuje wszystkie połączone dokumenty powołując również klauzulę poświadczającą podpisy cedenta. To wskazuje, że podpisy cedenta pod dokumentami wskazującymi na przelew wierzytelności wobec dłużnika zostały poświadczone notarialnie przez zastępcę notarialnego.

W takich ustaleniach faktycznych zażalenie musiało odnieść skutek, albowiem zarówno cedent, jak i cesjonariusz byli prawidłowo umocowani do działania, a sprzedaż wierzytelności nastąpiła w drodze umowy z podpisami notarialnie poświadczonymi.

Mając powyższe na uwadze, w oparciu o art. 386 § 1 kpc w związku z art. 397 § 1 i 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. oraz art. 788 § 1 k.p.c. orzeczono jak w pkt 1 sentencji, przy czym o kosztach postępowania przed sądem pierwszej instancji orzeczono także w związku z art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w związku z art. 99 k.p.c. i § 10 ust. 1 pkt 13 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 490 ze zm.) przyjmując jako koszty postępowania opłatę od wniosku 50 zł, opłatę od pełnomocnictwa 17 zł, wynagrodzenie pełnomocnika 60 zł.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w związku z art. 99 k.p.c. przy zastosowaniu art. 13 § 2 k.p.c. oraz § 10 ust. 1 pkt 13 i § 12 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, albowiem wierzyciel wygrał sprawę, a musiał ponieść koszty sądowe w wysokości 30 zł oraz koszty wynagrodzenia swego pełnomocnika w wysokości 60 zł.

SSR (del.) Roman Troll SSO Leszek Dąbek SSO Lucyna Morys – Magiera